

Zagreb, 1.10.2020.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radića 2
42000 Varaždin

Posl.br: St-175/2020

Kanc. br.: Z-1-8

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **ZAGORJE-TEHNOBETON d.d.**
OIB: **68289504926**
Adresa sjedišta: **Varaždin (Grad Varaždin), Podravska ulica 7**

*zastupano po Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetniku u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
Odvjetničko društvo j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXII;*

Radi: sklapanja predstečajne nagodbe;

Dostaviti: sudu putem e-komunikacije;

Primjerci: 1x (jednostruko)

Prilozi: Rješenje VTS posl. br. PŽ 1900/2017 od 15.05.2017. godine kao **Prilog 1**; Podnesak vjerovnika ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. od 10.03.2016. godine s Konačnim obračunom Ugovora o operativnom leasingu broj 38894/12 od 29.04.2015. godine, kao **Prilog 2**; Rješenje FINA-e o utvrđenim tražbinama kao **Prilog 3**;

PODNEŠAK DUŽNIKA
kojim se očituje na drugostupanjsku odluku

PODNEŠAK DUŽNIKA

- II/ Dužnik je zaprimio Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 04.09.2020. godine (*u daljnjem tekstu: „Drugostupanjsko rješenje“*) koji se ukida Rješenja posl.br. St-149/2018 od dana 18.06.2020. godine ispravljeno rješenje istog suda od 17.07.2020. godine i predmet se vraća naslovnom sudu na ponovan postupak (*u daljnjem tekstu: „Prvostupanjsko rješenje“*), te se isti u nastavku ovog podneska očituje na navode iz Rješenja kako slijedi.
- III/ Visoki trgovački sud Republike je neosnovano Drugostupanjskim rješenjem utvrdio da je Dužnik doveo vjerovnike u nejednak položaj u smislu čl. 22. ZFPPN-a i nastavno na isto utvrđenje je analizirao pojedine grupe vjerovnika i sadržaj prihvaćenog plana restrukturiranja te se dužnik u nastavku ovog podneska detaljno očituje na zaključke i navode iznesene u Drugostupanjskom rješenju.

2.1. Ovlasti trgovačkog suda u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe

Dužnik prije svega ističe da trgovački sud u smislu primjenjivih odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (*u daljnjem tekstu: „ZFPPN“*), a koji zakon je mjerodavan za predmetni postupak, nije ovlašten ispitivati zakonitost izvršnih i pravomoćnih upravnih akata koje je donijela Financijska agencija (*u daljnjem tekstu: „FINA“*) u upravnom dijelu postupka.

S tim u vezi dužnik ističe da je čl. 66. st. 3. ZFPPN-a propisano da prijedlog predstečajne nagodbe sadrži sve elemente nacrtu predstečajne nagodbe (čl.46.a ZFPPN-a), a treba biti sastavljen na način da se pravni položaj svakog vjerovnika i njegove utvrđene tražbine i način, rokovi i uvjeti namirenja tražbina uređuju tako, da sklopljena predstečajna nagodba, ima snagu i pravne učinke ovršne isprave temeljem koje vjerovnik može ostvariti tražbinu prema dužniku, te da svi vjerovnici zajedno ili svaki pojedinačno mogu ostvariti tražbine prema dužniku na činidbu ili propuštanje činidbe ako su te tražbine određene nagodbom kao jednostrana obveza dužnika prema svim vjerovnicima, te da dužnik može ostvariti oslobođenje od obveza u skladu s odredbama predstečajne nagodbe. Konačni prijedlog predstečajne nagodbe (koji se predaje trgovačkom sudu) mora odgovarati sadržaju plana financijskog i operativnog restrukturiranja, prihvaćenog pred nagodbenim vijećem i nacrtu predstečajne nagodbe iz članka 46.a ZFPPN-a.

Dužnik također ima potrebu ukazati kako se pobijano rješenje o odobrenju predstečajne nagodbe ispituje isključivo u okviru ovlasti prvostupanjskog suda da ispituje uvjete za sklapanje predstečajne nagodbe, odnosno da odobri predstečajnu nagodbu.

Dana 22.04.2015. godine Nagodbeno vijeće HR02 je ispred FINA-e u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom donijelo izvršno i pravomoćno rješenje kojim se utvrđuje da je Plan financijskog restrukturiranja prihvaćen, odnosno da su za Plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina te da je postupak nad Dužnikom proveden u skladu s odredbama ZFPPN-a.

Dužnik ističe kako je Plan financijskog restrukturiranja objavljen zajedno s prijedlogom predstečajne nagodbe, s time da su objavljeni i na stranici FINA-e (predstečajnenagodbe.hr), kao i na stranici e-oglasna te su svi vjerovnici imali dovoljno vremena kako bi se mogli upoznati sa istim.

Ukoliko se usporedno pogleda u plan financijskog poslovanja i prijedlog predstečajne nagodbe koji je sastavni dio plana, razvidno je da je sadržaj predstečajne nagodbe sklopljene pred sudom istovjetan s sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja i nacrtu predstečajne nagodbe objavljene na FINA-i.

Donošenjem pravomoćnog rješenja FINA-e kojim se utvrđuje da je plan prihvaćen od strane vjerovnika nesporno je utvrđeno da je isti izrađen u skladu s primjenjivim odredbama ZFPPN-a te da je dužnik postupao u skladu s čl. 22. ZFPPN-a na koji se drugostupanjski sud neosnovano poziva

Dakle, FINA kao tijelo koje je isključivo stvarno nadležno za kontrolu i donošenje rješenja kojim se prihvaća plan restrukturiranja je pravomoćnim upravnim aktom utvrdila da je plan restrukturiranja prihvaćen od potrebne većine vjerovnika te da se isti izrađen u skladu s odredbama ZFPPN-a. Stoga trgovački sud nije ovlašten ispitivati činjenice utvrđene pravomoćnim upravnim aktom, a što uključuje i načine namirenja, razvrstavanje vjerovnika po grupama i podgrupama.

Činjenica da trgovački sud nije ovlašten ispitivati upravne akte donese od strane FINA-e nedvojbeno proizlazi iz odredbe čl. 26. st. 1. ZFPPN-a kojom je propisano da su za postupak predstečajne nagodbe i skraćeni postupak predstečajne nagodbe isključivo stvarno nadležni, odnosno da se isti provodi u regionalnim centrima Financijske agencije, čija se mjesna nadležnost utvrđuje prema sjedištu dužnika.

Ograničena nadležnost trgovačkog suda proizlazi iz čl. 26. st. 4. ZFPPN-a kojim je propisano da se predstečajna nagodba sklapa se pred trgovačkim sudom, nadležnim prema sjedištu dužnika.

Štoviše, čl. 32. ZFPPN-a propisano je da su tijela u postupku predstečajne nagodbe nagodbeno vijeće i povjerenik predstečajne nagodbe.

Dakle, zakonitost postupka koji se provodi pred FINA-om, kao jedinim stvarno nadležnim tijelom postupka, može jedino i isključivo kontrolirati FINA u smislu primjenjivih odredbi ZFPPN-a. Stoga drugostupanjski sud nema ovlasti ispitivati činjenice utvrđene od strane FINA-e niti preuzimati ovlasti koje su ZFPPN-om u isključivoj nadležnosti FINA-e.

Navedeni stav je jasno potvrđen u ranim odlukama VTS-a, pa je tako u odluci posl. br. PŽ 1900/2017 jasno utvrđeno da trgovački sud prilikom utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe ne ispituje valjanost postupka pred nagodbenim vijećem. Naime, stvarna nadležnost u postupku predstečajne nagodbe podijeljena je između postupka predstečajne nagodbe (i skraćenog postupka predstečajne nagodbe) koji se provodi pred regionalnim centrima Financijske agencije (čl. 26. st. 1. ZFPPN-a), a koji rezultira prihvaćanjem plana financijskog restrukturiranja ili obustavom postupka, i samog sklapanja predstečajne nagodbe koji se provodi na trgovačkom sudu (čl. 26. st. 4. u vezi s čl. 60. st. 10. ZFPPN-a). U tom smislu trgovački sud u postupku utvrđenja jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe, ne može ocjenjivati valjanost postupka koji se vodio pred nagodbenim vijećem, a čiji je krajnji rezultat bilo rješenje iz čl. 60. st. 10. ZFPPN-a o prihvaćanju plana financijskog restrukturiranja. Tako prvostupanjski sud prilikom utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe ispituje jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe propisane odredbom čl. 66. ZFPPN-a.

Navedenom odlukom su jasno utvrđene ovlasti trgovačkog suda te nesporno utvrđeno da za odobravanje sklapanja predstečajne nagodbe kumulativno moraju biti ispunjene sljedeće pretpostavke: a) da su na ročištu za sklapanje te nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici većinom glasova čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika ili ako njihove tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, b) ako je predložena nagodba u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi i c) ako je sadržaj predstečajne nagodbe u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika (čl. 66. ZFPPN-a).

Dakle, ispitivanjem sadržaja prihvaćenog plana restrukturiranja, odobrenog pravomoćnim upravnim aktom FINA-e, u dijelu koji se odnosi na načine namirenja pojedinih vjerovnika drugostupanjski sud je u bitnom prekoračio svoje ograničene ovlasti koje ima u postupku predstečajne nagodbe propisane ZFPPN-om te ujedno donio rješenje koje je u bitnom protivno postojećoj praksi i stavovima VTS-a.

Stoga je nedvojbeno da je prvostupanjski sud prilikom donošenja Prvostupanjskog rješenja postupao u skladu sa svojim ovlastima iz čl. 66. ZFPPN-a te u ponovljenom postupku nije ovlašten prekoračiti svoje zakonom propisane ovlasti, odnosno preuzeti ovlasti drugog tijela postupka. U tom smislu prvostupanjski sud nije ovlašten postupiti po uputi drugostupanjskog suda budući je uputa drugostupanjskog suda protivna izričitim zakonskim odredbama te bi prvostupanjski sud prekoračio svoju zakonom propisanu stvarnu nadležnost.

Dokazi: Rješenje VTS posl. br. PŽ 1900/2017 od 15.05.2017. godine kao **Prilog 1**

2.2. Način namirenja vjerovnika

Drugostupanjski sud u Drugostupanjskoj odluci potpuno neosnovano, bez pravnog temelja ispituje načine namirenja pojedinih skupina (grupa) vjerovnika sadržanih u prihvaćenom planu restrukturiranja te prijedlogu predstečajne nagodbe koji u cijelosti odgovara planu restrukturiranja.

Budući da je čl. 66. st. 3. ZFPPN-a propisano da konačni prijedlog predstečajne nagodbe mora odgovarati sadržaju plana financijskog i operativnog restrukturiranja, prihvaćenog pred nagodbenim vijećem i nacrtu predstečajne nagodbe iz čl. 46.a ZFPPN-a, postupanje drugostupanjskog suda nije pravno i logički utemeljeno.

Naime, niti sud niti dužnik nisu ovlašteni u postupku pred trgovačkim sudom mijenjati ranije prihvaćeni način namirenja vjerovnika te raspored vjerovnika u pojedine skupine, koji je izrijekom prihvaćen od potrebne većine vjerovnika u postupku koji se vodio pred FINA-om.

Budući da bi, a protivno zaključcima iz Drugostupanjskog rješenja, bilo kakva izmjena načina namirenja vjerovnika ili drugih bitnih odredbi plana restrukturiranja bila nezakonita, odnosno protivna odredbama čl. 66. st. 3. ZFPPN-a, dužnik smatra da su zaključci i utvrđenja suda s te osnove potpuno promašeni te pravno irelevantni za predmetni postupak u fazi u kojoj se isti nalazi.

U odnosu na neosnovane insinuacije da bi dužnik postupao protivno odredbama čl. 22. ZFPPN-a te pojedine dužnike stavio u povoljniji položaj, dužnik ističe da su takvi navodi potpuno neosnovani te nisu u nadležnosti suda.

Kontroliranje zakonitosti postupanja dužnika, uključujući i kontrolu postupanja sukladno odredbi čl. 22. ZFPPN-a, je u isključivoj nadležnosti suda. Štoviše, ukoliko je netko od vjerovnika smatrao da bi dužnik u planu postupao protivno odredbama čl. 22. ZFPPN-a bio je ovlašten uložiti žalbu protiv rješenja kojim se prihvaća plan restrukturiranja. Imajući u vidu da je navedeno rješenje postalo izvršno i pravomoćno, nedvojbeno je da je isto zakonito, odnosno da nadležno tijelo nije utvrdilo da bi dužnik postupao protivno odredbama čl. 22. ZFPPN-a.

Dodatno se ističe da su u procesnom smislu, a posebice imajući u vidu da je o navedenom pitanju nadležno tijelo već odlučilo pravomoćnim upravnim aktom, navedene tvrdnje u cijelosti promašene budući sud nije u ovoj fazi postupka ovlašten ispitivati činjenice koje su već ranije utvrđene te protiv kojih su stranke u

postupku imale pravo na pravni lijek. Navedeno je nedvojbeno potvrđeno u svih recentnim odlukama i stavovima VTS-a.

Dakle, ispitivanje drugostupanjskog suda načina namirenja i sadržaja plana restrukturiranja i predstečajne nagodbe je u cijelosti promašeno budući da trgovački sud nema ovlasti naložiti izmjenu pravomoćnog upravnog akta.

2.3. Kontrola postupanja dužnika i povjerenika

Drugostupanjski sud je o predmetnoj odluci potpuno neosnovano po službenoj dužnosti preuzeo ulogu tijela postupka i kontrolirao rad dužnika i povjerenika te naložio prvostupanjskom sudu da protivno svojim ovlastima u ponovljenom postupku ispita rad povjerenika i postupanje dužnika.

U tom smislu dužnik smatra potrebnim ponovo istaknuti da je čl. 32. ZFPPN-a izričito propisano da su tijela u postupku predstečajne nagodbe nagodbeno vijeće i povjerenik predstečajne nagodbe.

Čl. 36. st. 1. ZFPPN-a propisano je da nadzor nad radom povjerenika predstečajne nagodbe obavlja nagodbeno vijeće. St. 2. istog članka ZFPPN-a je nadalje propisano da dužnik i vjerovnici mogu protiv postupanja povjerenika predstečajne nagodbe podnijeti prigovor nagodbenom vijeću.

Imajući u vidu gore navedene odredbe i ovlasti trgovačkog suda propisane čl. 66. ZFPPN-a ostaje u potpunosti nejasno s kojeg pravnog osnova je drugostupanjski sud po službenoj dužnosti ispitivao činjenice za koje uopće nije nadležan te na kojoj pravnoj osnovi temelji svoju uputu prvostupanjskom sudu da preuzima ulogu tijela postupka iz čl. 32. ZFPPN-a i nadležnost FINA iz čl. 36. ZFPPN-a.

Neovisno o navedenom, dužnik ima potrebu istaknuti da isti u razdoblju trajanja postupka nije vršio nedozvoljena plaćanja niti je sklapao bilo kakve pravne poslove bez suglasnosti povjerenika predstečajne nagodbe. Navedeno je izrijekom potvrdio i sami povjerenik više puta tijekom postupka.

Nadalje, neke od tražbina su prijavljene kao dani predujmovi pa su sukladno planu i nacrtu nagodbe poslovi za koje su ranije uplaćeni predujmovi odrađeni sukladno važećim ugovorima i uz suglasnost povjerenika te su navedeni vjerovnici sami povukli tražbinu budući da su iste prestala postojati ili su umanjene.

III/ Obrazloženje navoda iz drugostupanjskog rješenja u odnosu na pojedine vjerovnike i/ili grupe vjerovnika

Iako trgovački sud uopće nije ovlašten ispitivati način namirenja pojedinih vjerovnika sadržan u prihvaćenom planu restrukturiranja, dužnik opreza radi ima potrebnu očitovati se na pojedine navode drugostupanjskog suda budući da su isti u načelu neosnovani.

3.1. Grupa 2 – Financijske institucije

3.1.1. Podgrupa 2a – Izlučna prava

U odnosu na vjerovnika ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. za kojeg je utvrđena tražbina u iznosu od 221.652,98 HRK te je predviđen način namirenja predmetnog vjerovnika obzirom na utvrđenu tražbinu, a iz predmetnog spisa je vidljivo da je isti podneskom od 10.03.2016. godine obavijestio sud da je objekt leasing vraćen pa da isti ima tražbinu u iznosu od 29.561,65 HRK.

Dužnik ovim putem ističe kako je vjerovnik ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. podneskom od 10.03.2016. godine obavijestio sud da je 1 (jedan) objekt leasinga po ugovoru o financijskom leasingu 388894/12 prodan dana 31.03.2015. godine te da se dio iznosa prijavljene tražbine u odnosu na taj objekt leasinga po ugovoru o financijskom leasingu 388894/12 smanji na iznos od 29.561,65 HRK, a ne da se cjelokupni iznos prijavljene tražbine smanji na iznos od 29.561,65 HRK.

Isto je jasno vidljivo iz priloga podneska od 10.03.2016. godine, odnosno konačnog obračuna Ugovora o operativnom leasingu broj 38894/12 od 29.04.2015. godine kojim vjerovnik obavještava Dužnika da su prodali objekt leasinga po predmetnom ugovoru te se poziva Dužnik da uplati razliku po istome u iznosu od 3.871,86 EUR, odnosno preračunato u kune po tadašnjem tečaju - iznos od 29.561,65 HRK.

Dakle, vjerovnik ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. je podneskom od 10.03.2016. godine povukao dio iznosa prijavljene tražbine samo u odnosu na objekt leasinga po Ugovoru o financijskom leasingu 388894/12 te slijedom toga je u nagodbi pravilno utvrđena ukupna tražbina vjerovnika ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. u iznosu od 221.652,98 HRK i umanjena tražbina u iznosu od 211.441,71 HRK. Stoga je drugostupanjski sud zanemario činjenice i dokumentaciju u spisu te donio pogrešan zaključak.

Dokaz: Podnesak vjerovnika ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. od 10.03.2016. godine s Konačnim obračunom Ugovora o operativnom leasingu broj 38894/12 od 29.04.2015. godine, kao **Prilog 2;**

3.1.2. Podgrupa 2b – Razlučna prava

U Drugostupanjskom rješenju se navodi kako je u točki 19.1. naveden drugi vjerovnik s tražbinom koja je osigurana založnim pravom i to na način da je u podtočki 19.1.1. navedena tražbina koja je osigurana založnim pravom, a koje će se namirivati u inicijalnoj valuti, u mjesečnim obrocima te nagodba nije ovršna isprava jer nije jasno određeno u kojoj će se točno valuti isplaćivati predmetna obveza s obzirom da je navedeno u „inicijalnoj valuti“.

Dužnik ovim putem ističe kako je hrvatska kuna (HRK) službena valuta Republike Hrvatske te je u nagodbi pravilno navedeno kako će se sve tražbine namirivati u hrvatskim kuna (HRK), kao i navedena tražbina koja je osigurana založnim pravom u podtočki 19.1.1. će se isplaćivati u hrvatskim kunama (HRK) sukladno odredbama ZFPPN-a.

Izmjena inicijalne valute način da će tražbina namirivati u hrvatskim kuna (HRK) ne predstavlja promjenu određivanja načina isplate i snižavanje valutnog rizika koje bi dovelo do različitog postupanja prema vjerovnicima istog položaja jer navođenjem valute u hrvatskim kunama (HRK) ne predstavlja promjenu istovjetnosti novčane tražbine, te je konverzija prihvatljiva na način kako je to učinjeno nagodbom

S tim u vezi se ističe da je u GLAVI VII. Završne odredbe, točki 38. Predstečajne nagodbe jasno definiran način namirenja, odnosno valute i načini isplate, a koja točka se odnosi na sve vjerovnike na sljedeći način:

„Ovom Nagodbom se preračunavanje novčanih tražbina koje su nastale u stranoj valuti ili su vezane uz valutnu klauzulu u kunki iznos, a u skladu s odredbom članka 74. ZFPPN-a, vrši isključivo radi lakšeg utvrđivanja tražbina te raspodjele prava glasa, odnosno navedeno preračunavanje se vrši isključivo iz procesnih razloga, te niti Dužnik niti Vjerovnici predstečajne Nagodbe nemaju volju za promjenom

valute odnosno valutne klauzule tražbina koje su im priznate, osim ako je drugačije izričito određeno Nagodbom. Navedeno za posljedicu ima da će Dužnik ispunjavati tražbine u onoj valuti, odnosno uz onu valutnu klauzulu (osim ako je drugačije izričito određeno Nagodbom), kako su te tražbine Vjerovnika predstečajne Nagodbe i nastale, ali vodeći se načinom i rokovima otplate iz ove Nagodbe. U tom smislu se Dužnik obvezuje voditi svoje računovodstvo na način da valuta tražbina nakon sklapanja ove Nagodbe odgovara valutama tražbina prije dana otvaranja Postupka predstečajne Nagodbe, osim ako je drugačije izričito određeno Nagodbom.“

Dakle, predstečajna nagodba ima jasnu i preciznu odredbu o valutama plaćanja i načinu određivanja valutne klauzule, a koje je primjenjiva na sve vjerovnike jednako.

3.1.2.a Obrazloženje obveza vezano uz dokapitalizaciju

U Rješenju se navodi kako je u točki 192. naveden razlučni vjerovnik B2 KAPITAL d.o.o. za kojeg je navedeno da će se isplatiti u kraćem roku od ostalih te postoji dodatni uvjet (dokapitalizacija) za otpis dijela tražbine čime je povrijeđeno pravilo da je dužnik dužan jednako postupati prema svim vjerovnicima istog položaja.

Navedeni zaključak nije točan prvenstveno jer je navedeni uvjet (dokapitalizacije) izričito naveden u Izmijenjenom planu financijskog restrukturiranja i Nacrtu predstečajne nagodbe – posebni uvjeti objavljenim dana 14.04.2015. godine na stranicama FINA-e Klasa: UP - I/110/07/14-01/6856, a pored toga dužnik je sa svakim pojedinim razlučnim vjerovnikom ovlašten postići poseban dogovor oko načina namirenja njihove tražbine ukoliko se odreknu od prava na odvojeno namirenje.

Dodatno se ističe, a što je drugostupanjski sud u cijelosti zanemario da je je u Glavi VI. POSEBNE OBVEZE DUŽNIKA IZ OVE NAGODBE predviđena dokapitalizacije i prodaja imovine, a koja glava se odnosi na sve vjerovnike u postupku.

U odnosu na vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. kao razlučnog vjerovnika je samo navedenog da je isti ovlašten proglasiti tražbinu dopjelom ukoliko dokapitalizacija ne bude provedena. Sama dokapitalizacija dužnika se mora provesti u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima (u daljnjem tekstu: „ZTD“) te se sredstva dobivena dokapitalizacijom stavljaju na raspolaganje dužniku, a podredno i svim ostalim vjerovnicima za namirenje njihovih utvrđenih tražbina.

Dakle, navedeni način namirenja vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. (ranije ZAGREBAČKA BANKA d.d.) u potpunosti odgovara sadržaju plana financijskog i operativnog restrukturiranja te ni na koji način ne stavlja razlučnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. u povoljniji položaj budući se isti odrekao prava na odvojeno namirenje kako bi sudjelovao u postupku.

Dokazi: Uvid u prijedlog predstečajne nagodbe

3.1.3. Podgrupa 2c – Banke osigurane tražbine

U Drugostupanjskom rješenju se neosnovano navodi kako nije jasno u čemu se ova podskupina razlikuje od prethodne podgrupe 2b – razlučna prava i na čemu postoji predmetno osiguranje različito od podskupine 2b, koje bi opravdalo postojanje dvije različite podskupine.

Iz navedenog utvrđenja jasno proizlazi da je drugostupanjski sud propustio pregledati cijeli spis te utvrditi da vjerovnici Podgrupa 2c – Banke osigurane tražbine nemaju svojstvo razlučnih vjerovnika budući da nemaju založna prava na imovini dužnika. Međutim, tražbine navedenih vjerovnika su osigurane založnim pravima na imovini u vlasništvu trećih osoba ili drugim osiguranjima (zadužnice i sl.) koje ne daju svojstvo razlučnog vjerovnika pa u tom smislu imaju osigurane tražbine, ali ne i svojstvo razlučnog vjerovnika.

Dake, navedeni vjerovnici su ispravno svrstani u posebnu podgrupu uvažavajući njihov pravni položaj u odnosu na dužnika i druge vjerovnike.

3.1.4. Razvrstavanje vjerovnika koji imaju tražbine po raznim osnovama – drugačiji pravni položaja pojedinih tražbina

Drugostupanjski sud je propustio utvrditi da je za vrijeme trajanja došlo do ustupa pojedinih tražbina vjerovnika, a koje su prema pravnoj prirodi i pravnom položaju pojedinih tražbine svrstane u različite podskupine. U tom smislu se za potrebe glasovanja radi, odnosno uzima ukupan iznos tražbine vjerovnika, a način namirenja pojedinih tražbina u smislu primjenjivih odredbi ZFPPN-a ovisi o pravnom položaju tražbina. Stoga dužnik u nastavku daje obrazloženje činjenica koje je drugostupanjski sud propustio utvrditi.

U tablici za glasovanje od 18.06.2020. godine navedena tražbina je pribrojena tražbini koju APS DELTA S.A. ima s osnova tražbina ustupljenih od strane Zagrebačke banke d.d. s obzirom da su sada sve tražbine u vlasništvu istog vjerovnika te u zbroju ukupno čine njegova glasačka prava i to na način:

APS DELTA (ranije Zagrebačka banka)	Podgupa 2b	70.010.907,26 kn
APS DELTA (ranije Zagrebačka banka)	Podgrupa 2e	31.499.427,08 kn
APS DELTA (ranije Hrvatska poštanska banka)	Podgrupa 2c	4.666.685,25 kn
UKUPNO	18.06.2020.	106.177.019,59 kn

Što se tiče vjerovnika OTP Bank d.d. (ranije Societe generale – Splitska banka d.d.), u Rješenju se navodi kako nije jasno zašto je odvojen u odnosi na skupinu 2f te je upitno koliko iznosi tražbina tog vjerovnika obzirom na to da zahtjev za osiguranje ne može biti utvrđena tražbina jer tražbina niti ne postoji, dužnik se očituje kako slijedi.

OTP Bank d.d. kao vjerovnik je odvojen u podgrupu 2f. Obveze po bankarskim garancijama, kontrgarancijama, dokumentarnim akreditivima jer predmetne obveze nisu osigurane razlučnim pravima, dok potraživanja po bankarskim garancijama u podgrupi 2e su osigurana razlučnim pravima.

Radi boljeg razjašnjenja tražbina, Dužnik će u donjoj tablici pojasniti prijavljenje tražbine vjerovnika OTP Bank d.d.:

OTP Bank d.d. (ranije Societe generale – Splitska banka d.d.)	ukupno	OTP Splitska
	8 (1+5+6)	9 (1+5+6)
A. OSIGURANA TRAZBINA (2c)	20.379.531,48	20.379.531,48

Ug. o revolving kunskom kreditu br. ZC-320/08 od 01.10.2008. - 27.02.2014.	20.379.040,96	20.379.040,96
Ug. o otvaranju i vođenju kunskog računa od 09.09.2008.	490,52	490,52
B. RAZLUČNA PRAVA - KREDITI	0,00	0,00
C. GARANCIJE- nisu osigurane razlučnim pravima (2f)	6.003.792,01	4.119.434,07
Societe Generale Srbija AD - kontrgarancija SEK d.o.o. Beograd br. 5228	183.009,81	183.009,81
Societe Generale Srbija AD - kontrgarancija SEK d.o.o. Beograd br. 5228	3.879.406,22	3.879.406,22
Varkom d.d. Varaždin - garancija br. 5936 - garancija istekla	1.884.357,94	0,00
RH Ministarstva i socijalne skrbi - garancija br. 3527	57.018,04	57.018,04
SVEUKUPNO prijavljeno u predstečaj	26.383.323,49	24.498.965,55

Dakle, sa danom otvaranja predstečajnog postupka 26.09.2014. godine sva potraživanja vjerovnika su dospjela neovisno o podnesku vjerovnika na dan 26.09.2014. godine da nema dosjelih i nedospjelih potraživanja.

U odnosu na prijavu vjerovnika OTP Bank d.d. (ranije Societe generale – Splitska banka d.d.) garancije 5228 i 3527 su naplaćene od strane investitora odnosno prije 26.09.2014. godine pa time tražbina kao takva postoji, dok je garancija br. 5936 istekla pa se za taj iznos umanjuje prijavljena tražbina vjerovnika OTP Bank d.d. te ista sada iznosi 24.498.965,55 HRK kako je u utvrđeno i navedeno nacrtu predstečajne nagodbe.

Slijedom navedenog, tražbina vjerovnika OTP Bank d.d. dijeli se na:

- Podgrupa 2c (osiguranu tražbinu) sa iznosom 20.379.531,48 HRK za koju vjerovnik ima ovršnu ispravu kako je naveo u prijavi te je sa navedenim iznosom uvršten u Podgrupu 2c.
- Podgrupa 2f (obveze po bankarskim garancijama, kontrgarancijama, dokumentarnim akreditivima koje nisu osigurane razlučnim pravima) sa iznosom 4.119.434,07 HRK te je sa navedenim iznosom uvršten u zasebnu Podgrupu 2f

Dokazi: Rješenje FINA-e o utvrđenim tražbinama kao **Prilog 3**, uvid u dokumentaciju postupka pred FINA-om.

3.1.5. Grupa 3 – Ostali vjerovnici

U Rješenju se za Podgrupu 3 – Pozajmice povezane osobe – navodi kako iz činjenice da je neki vjerovnik likvidiran ne znači da tražbina nije prenesena na pravne sljednike.

Naime, iz priložene dokumentacije u spisu jasno proizlazi da je Dužnik osnivač i pravni sljednik vjerovnika FT Technobeton GmbH, Quergasse Strass, Liebnitz, Austrija i vjerovnika Zagorje Tehnobeton d.d., Podr. Nagykanizsa, Buda Erno U. 19. 110., Nagykanizsa, Mađarska, te je nakon provedenih likvidacija društava Dužnik jedini pravni sljednik istih.

U tom smislu je temeljem primjenjivih odredbi čl. 207. Zakona o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu: „ZOO“) došlo do sjedinjenja te prestanka tražbina po samom zakonu, a o čemu su u spis dostavljene vjerodostojne isprave.

3.1.6. Ustupi tražbina i obavijesti prvostupanjskom sudu

U odnosu na navode u Drugostupanjskom rješenju kako žalitelj GK grupa d.o.o. osnovano ističe da podaci za tražbine vjerovnika Zagrebačka banka d.d. nisu jasni te da nije jasan način na koji vjerovnik Zagrebačka banka d.d. povukla dio tražbine, a na koji način su utvrđene tražbine priznate vjerovniku DDM Invest II AG i vjerovniku APS Delta SA, dužnik ističe da su predmetni navodi promašeni u cijelosti.

Dužnik je u obavijestima o ustupu od strane Zagrebačke banke d.d. kao starog vjerovnika i APS DELTA S.A. te DDM Invest II AG kao novog vjerovnika obaviješten koje kreditne partije su ustupljene kojem od novih vjerovnika, a koje obavijesti su također sadržane i u predmetnom spisu.

U razdoblju od utvrđivanja tražbina do 18.06.2020. godine Zagrebačka banka d.d. je u pogledu svoje tražbine u iznosu od 174.414.121,96 HRK koja je utvrđena u postupku 09.04.2015. godine istu ustupila na način da je:

- vjerovniku APS DELTA S.A. ustupila tražbine u Podgrupi 2b - 70.010.907,26 HRK po osnovi važećih ugovora o kreditu i Podgrupi 2e - 31.499.427,08 HRK po osnovi ugovora o okvirnom garantnom okviru i naplaćenim garancijama,
- vjerovniku DDM Invest II AG ustupila tražbine u Podgrupi 2e - 11.322.972,40 HRK po osnovi ugovora o okvirnom garantnom okviru i naplaćenim garancijama,

Tražbine u iznosu od 60.837.703,83 HRK su prestale postojati s obzirom da su se odnosile na Podgrupu 2e (obveze po bankarskim garancijama), a u razdoblju od 26.09.2014. godine do 18.06.2020. godine iste su istekle, odnosno vjerovnik Zagrebačka banka d.d. nije bio pozvan na plaćanje pa navedenim garancijama pa je uvjetna tražbina prestala postojati tako stanje obveze prema vjerovniku Zagrebačka banka d.d. na dan 18.06.2020. godine iznosila 743.111,39 HRK s kojim brojem glasova je vjerovnik pristupio glasovanju. Istekom bankarskih garancija nije ni nastala uvjetna (regresna) obveza prema Dužniku, odnosno tražbina je na taj način prestala

Tražbina vjerovnika Zagrebačka banka d.d. u iznosu od 42.822.399,48 HRK je nastala u trenutku kada su izvršena plaćanja temeljem bankarskih garancija. Nakon što su bankarska garancije naplaćene, navedene tražbine su valjanim pravnim poslovima ustupljene vjerovnicima DDM Invest II AG i APS Delta SA.

Ustup je izvršen na način da je dio tražbine u iznosu od 11.322.972,40 HRK ustupljen vjerovniku DDM Invest II AG, a dio tražbine u iznosu od 31.499.427,08 HRK je ustupljen vjerovniku APS Delta SA, a za što su dostavljeni odgovarajući dokazi i preslike ovjerenih ugovora o ustupu u spis.

U odnosu na procesne radnje i pojedine obavijesti u spisu, nedvojbeno je da su novi vjerovnici APS DELTA S.A. i DDM Invest II AG obavijestili sud o ustupu (prijenosu) tražbina vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d. prije nego što se vjerovnik ZAGREBAČKA BANKA d.d. očitovao o preostalom iznosu tražbine.

Dakle, razvidno je da je tražbina vjerovnika Zagrebačka banka d.d. temeljem bankarskih garancija dijelom nije naplaćena i istekla, a dio tražbine je naplaćen i valjanim pravnim poslovima ustupljen vjerovnicima DDM Invest II AG i APS Delta SA, a što je jasno i precizno objašnjeno u podnesku vjerovnika Zagrebačka banka d.d. od 03.02.2020. godine.

U tom smislu se podnesak vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d. ima tumačiti u odnosu na ranije ustupe tražbina izvršene vjerovnicima APS DELTA S.A. i DDM Invest II AG na način da su od ukupnog inicijalno utvrđenog iznosa tražbina ustupljeni iznosi prešli na nove vjerovnike, a ZAGREBAČKA BANKA d.d. je podneskom obavijestila sud da je od preostalog (neustupljenog) iznosa tražbina dio tražbina prestao uslijed proteka garancija te da preostali iznos tražbine s kojom raspolaže ZAGREBAČKA BANKA d.d. iznosi 743.111,39 kn.

Dokazi: *Uvid u obavijesti i ugovore o ustupu u spisu, po potrebi pribavljanje po službenoj dužnosti očitovanja vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d.*

- III/ Slijedom svega naprijed navedenog, Dužnik predlaže prvostupanjskom sudu da postupi sukladno kogentnim odredbama ZFPPN-a u te u okviru svoje zakonom propisane nadležnosti poduzme daljnje radnje u postupku te da prilikom donošenja odluke ostavi dužniku i/ili vjerovnicima razuman rok unutar kojeg je potrebno izvršiti eventualno naložene radnje.

Dužnik
po punomoćniku: